

kunde faa. Over for de Medlemmer, der mene, at man for meget har stillet sig paa et særligt Kjøbenhavnst Standpunkt, henstiller jeg, om det egentlig kan siges at være særlig Kjøbenhavnst Politisk at indskrænke Fordelene for Kjøbenhavn's Kommune og at udvide dem for den samlede Stat. Jeg tror ikke, det hører Bidsnesbyrd om et særligt Kjøbenhavnst Standpunkt.

Naar der i øvrigt er Tale om, hvad Fordele Staten vil faa, saa vil jeg ikke blot nævne, hvad jeg nævnte i Gaar og ogsaa gentagne Gange har berørt i Dag, men jeg vil gøre opmærksom paa, at Staten ogsaa faar Fordele, der have ligefrem Henges Værdi. Hvis nemlig Staten af Hensyn til den lægevidenskabelige Undervisning — og det er det, som for Staten maa være Hovedsagen med Hensyn til Frederiks Hospital — kommer til det Resultat, at den vil flytte Hospitalet, saa: den uden en Dros Udgift Grundene dertil og kan sælge de nuværende Grunde, hvorpaa Hospitalet og Fødselsstiftelse ligger. De ere tidligere afskrevne til 2,900,000 Kr.; Kommissionen tør ikke sætte dem højere end 2 Mill. Kr.; men det er klart, at det ikke vil være en saa lille Binding at saa 2 Mill. Kr. til Hjælp til Opførelsen af et nyt Hospital. Dernæst, hvis man bestemmer sig til at flytte Sulfarkaserne, vil man jo ogsaa kunne sælge dens Grunde paa Toldbodvejen og i Grønningen; det er 100,000 Kvadratalen, og de Herrer ville nemt kunne regne sig til, at Grunde, der ligge fuldt særdegs til Salg paa det Sted i Byen, ville være af meget betydelig Værdi, mindst mellem 1 og 2 Mill. Kr. Hvis man tænker paa at flytte Sølvgadens Kaserne, har man atter Grunde dertil uden en Dros Udgift og kan sælge 46,600 Kvadratalen, og det samme gælder med Hensyn til Ingeniørkaserne, hvis man vil flytte den. Hvis Staten ellers vil indlade sig paa disse Byggeforetagender, vil den altsaa kunne indvinde Henge dertil ved, hvad der kommer ind ved Salget af disse Grunde paa nogle af de bedste Steder i Kjøbenhavn. Endvidere vil Staten frit kunne sælge 12 Tønder Land i Glaciset. De Herrer ville erindre, at Ingeniørerne der have haft 27 Tdr. Land, de 15 Tdr. har Staten taget til Rangeringsstationen derude, de 12, som blive tilbage, ville kunne sælges og ligge paa et ganske fortrinligt Sted. Endelig er der en Fordel, som Staten faar — det er noget, som ikke hidtil er omtalt videre under Forhandlingen her — en Fordel af en meget betydelig Værdi i flere Henseender. Og det er det, at det ved denne Overenskomst bliver muligt at rømme Kasselet og altsaa tage

Beslutning i det hele taget om Anvendelsen af de Arealer, det indeholder. Det vil blive muligt derved, at man vil faa en Eksercisplass paa Amager, hvor man vil kunne lade Kasselets Tropper eksercere, og hvor man vil kunne flytte dem ud i Nærheden, for saa vidt man vil rømme Kasselet. De Herrer ville se, hvilken betydelig Værdi det vil have for Staten, naar den sættes i Stand til at faa disse Grunde fri. Jeg tror, at saa snart vi overveje Sagens Enkeltheder i et Udvalg og se paa alt, hvad der staar i Forbindelse dermed, vil der ikke være saa stor Meningsforskjel, som der i dette Øjeblik synes at være om hele denne Kontrakt. Jeg har ganske vist hørt sige, at man kan ekspropriere Grunde til de Bygninger, man ønsker, og det kan man, ja, man kan maaske faa dem billigt ved Ekspropriation; men saa billigt som her kan man ikke faa dem ved nogen Ekspropriation, idet man faar samtlige disse Grunde uden at give en eneste Ore. Ellers er der kun nogle faa Bemærkninger, jeg vil gøre til enkelte Medlemmer. Det ærede Medlem for Holbæk Amt's Ste Valgfreds (Korsgaard) gjorde den Bemærkning i Gaar, at denne Sag til forskellige Tider var os forelagt af forskellige Ministre, og han undrede sig over, at den denne Gang var forelagt af Kultusministeren. Jeg tror, at det ærede Medlem er kommet til denne Bemærkning, fordi Overenskomsten tidligere har været sluttet mellem Militæretaten og Kjøbenhavn's Kommune. Men her i Tinget har Sagen altid været forelagt af Kultusministeren og er altid tidligere forelagt som Bilag til Forslaget om Frederiks Hospital. Jeg tror, det er den historiske Grund, som gør, at det ogsaa var Kultusministeren, der nedsatte denne Kommission, og Kultusministeren, som forelægger den her; det er i fuld Overensstemmelse med tidligere Praksis i dette Spørgsmaal. Jeg er for Resten ellers enig med det ærede Medlem i, at det rent afsæt fra, hvad der hidtil er passeret, vistnok havde været naturligt, at Finansministeren havde forelagt den; men jeg har nu anført den historiske Grund til, at det er stet, som det er. Det ærede Medlem mente, at af de Planer, som havde foreligget med Hensyn til Frederiks Hospital, havde Bagerne været tilfredse med den ene, og han kunde derfor ikke forstaa, hvorfor vi havde forladt den. Men den afgørende Grund var ikke Spørgsmaalet, om de vare brugelige eller ikke, det var den, at disse Planer vare saa enormt kostbare, at man, som jeg i mit første Foredrag gjorde opmærksom paa, for et Hospital, kun halvt saa stort som det tidligere foreslaede, vilde komme til at betale to